

Năm 1981, trên tờ “Con ong tởn nởn” (Pháp) đã đăng toàn bộ nội dung bộ n di chúc dõõ i dõõ ng chõ viõ t tay cõ a Hồ Chí Tõ ch. Ngay sau đó tờ “Thõ c Tõ nh” ở San diego (Mõ) đã đăng lõ i nõ i dung này.

Điõ u quan trõ ng nhõ t, nó là bộ n di chúc viõ t tay chõ không phõ i đánh máy.

Nhân viên kĩ m tu thuõ c hai quõ c gia trên khõ ng đõ nh: “Không kõ nào đõ tài đõ làm giõ di chúc Hồ Chí Minh... Cho dù có là chuyên gia viõ t chõ giõ cũng chõ qua mõ t ngõ õ i thõ õ ng, không qua mõ t đõ õ c nhõ ng cán bõ chuyên nghiõ p chúng tôi”.

Hõ n nõ a qua viõ c “ngõ i hõ i vãn”, xác đõ nh lõ i tính chõ t sõ viõ c viõ t lõ i trong di chúc (ngày 14 tháng 8 năm 1969) mõ i ngõ õ i đõ u thõ y có rõ t nhiõ u yõ u tõ đõ khõ ng đõ nh...

Nhân Sĩ Kiến Tam Tòa Đốc Lữ Di Chúc Hội chí Minh!

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Chúa Nhật, 02 Tháng 8 Năm 2009 14:57

Mở đầu bản di chúc viết:

“Thì xưa ở bên Trung Quốc người ta thường nói, Con chim tróc khi chết thì tiếng kêu thường, còn người tróc khi chết thì lời nói phải: Tôi tự xét mình chúng còn sống bao lâu nữa, nên chúng tôi viết di chúc này, mong rằng người đi đầu viết ra không phải là người đi đầu sai quấy

Sau đó là sự xuất hiện của hai nhân vật “chóp bu” của Đảng Cộng Sản Việt Nam - hai học trò xuất sắc nhất của “Bác” lúc bấy giờ, song lại vô tình mất, quay lại đời ép, cảm vận hồng vô hạn hoá bác, nên ông viết:

Vừa mới đây, Lê Duẩn có đi với Trần Quốc Hoàn tôi gặp tôi, ép buộc tôi phải viết bản di chúc theo ý muốn của họ... Tôi đã viết mà trong bóng vực nếm tẩm vô cùng.

Theo Bùi Tín... kể từ tháng 5 năm 1965, khi bước vào tuổi 75, biết mình chuồn bả “nói tiếng đót, quên tiếng trừ”, ông bắt đầu viết di chúc để lại cho hậu thế muôn đời. Sau đó cứ vào tháng 5 hàng năm, tháng có ngày sinh nhật của người, cứ nhắc nhở nhắc nhở chúc mừng, ông lại lôi ra cảm của viết lại, sửa thêm. Vì vậy tính đến 5-1969, là năm cuối cùng ông nhìn ná lại cõi đời (khi thu được của Đảng miền tay bác sĩ Tôn Thất Tùng tiêm bắt đầu phát huy tác dụng) ông có tới 4 bản di chúc (quả là kể tài, đức đáo, gì gì gì cái gì cũng làm. Từ ngày sinh, ngày mất, tên tuổi, vợ con, di chúc v... bao giờ cũng gặp 4, 5 lần người thường). Cũng trong cuốn “Hoa xuyên tuyết” (trang 118) Bùi Tín viết: “Ông Vũ Kỳ kể lại: Vào buổi tối ngày 2-9-1965, sau khi ông Hồ Chí Minh qua đời, ông Phạm Văn Đồng đến nói chuyện hải bác. Về tới cách của mất thì ký riêng để trung thành, mặt cán, ông Vũ Kỳ vội đưa ra mặt phong bì lên để ông cảm bản bản di chúc. Sự rồi rã, ông Đồng vội xoa tay ngăn lại, bảo: - Không, tôi không nhận. Đây là chuyện hệ trọng. Để sáng mai có để để Bộ Chính trị, để ông chỉ hãy trình ra”. Sáng 3-9-1969, trước mặt đồng đội Bộ Chính trị, ông Vũ Kỳ làm đúng như lời ông Đồng dặn. Ông Lê Duẩn cảm ơn rồi gọi ông Hoàng Tùng, (Tổng biên tập báo Nhân Dân) vào phòng bên cạnh. Sau khi xem xét qua loa nội dung bản bản, ông Duẩn quyết định nhấc đưa ra mặt bản, tay cầm tay bản, sửa chữa vài chỗ rồi giao cho ông Hoàng Tùng công bố cho mọi người biết..”.

Thì là bản bản di chúc này ông viết cho Đảng, còn thì di chúc thì năm này ông viết riêng cho mình, cũng là cho toàn thể đảng bào trong cảm nhắc, cho người ai quan tâm tới ông trên thế giới và tất nhiên cho chính người đưa con đời, con rồi, cảm nhắc nhắc Việt lên Trung Quốc, Thái Lan, Nga, Pháp của ông:

Nhân Sĩ Kiến Tam Tòa Đức Lợi Di Chúc Hộ chí Minh!

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Chúa Nhật, 02 Tháng 8 Năm 2009 14:57

Nay tôi viết thêm tờ di chúc này, xin coi là chính thức. Ngoài ra tôi không công nhận bất cứ bản di chúc nào khác. Tôi vẫn mong một ngày nào đó, bản di chúc tôi viết đây sẽ được mọi người biết tới, thì ở thế giới bên kia tôi mới được thả lỏng.

Sau phần mào đầu là nội dung, cũng là số thứ tự, trải trăm chữ ông, trải chữ khi trở thành người thiên cổ:

Tôi vốn con nhà nghèo nên ngườ bé đã nuôi mẹ ngườ o lớn nên hà và đem lòng vợ vang cho nòi giống, nên tôi bốn ba hời người bao nhiêu năm không học được người khó khăn, gian khổ, vào tù ra khám, chỉ mong có ngày tốt đẹp của ta được lập, giàu mạnh, dân ta hạnh phúc, tôi do

Lý do để ông nuôi mẹ ngườ “đo lường nên hà” là:

Tôi thường được học sách vở của Việt Nam ta, thấy có ông Trần Thủ Độ là một tay hào kiệt hiếm có trên đời, đã không quên người làm việc ác, làm phẫn mà gây nên công nghiệp hiển hách của nhà Trần, đưa người giặc Nguyên, đem lòng vinh quang cho dân tộc và chữ văn minh và đời sống.

Ở đây ông hé mắt giúp chúng ta một điều bí mật của cuộc đời mình mà suốt thời kỳ Đàng Tr (1930-2005) tôi đưa bé lên 5 đời con già già xa rời không ai được biết, vì Đàng hoàn toàn bí mật sách.

Là người Việt Nam ai cũng biết Trần Thủ Độ là người vô cùng xảo hoạt, đầy uy lực, quyền bính, nên đã thao túng được toàn bộ triều đình nhà Lý. Biết Lý Huệ Tông (con trưởng của vua Cao Tông) thông tình nhảm lòng mang trọng bnh, lên ngôi được 3 năm vốn cha có con trai (1221- 1224) liền vốn đời hoàng hậu là Trần thủ Dung và con thnh ép Lý Huệ Tông phải ra chùa Chân Giáo của bnh, để nhng ngôi cho con gái là Lý Chiêu Hoàng, rồi đem ra một đám cưới giữa Chiêu Hoàng (7 tuổi) và Trần Cảnh (8 tuổi) là cháu ruột mình để Lý Chiêu Hoàng trao mắt quyên lực vào tay chng. Ngay sau đó ông ra chùa Chân Giáo bu c Huệ Tông (lúc bấy giờ là Huệ Quang đời) phải từ vốn chnh khi mới tròn 33 tuổi (*):

Nhà Lý đời, chnhm dnt mnt thnh trnh vì hnh 200 năm, trải qua tám đời (Lý bát đời), Trần Thủ Độ lấy một đời của Lý Chiêu Hoàng là Trần Thủ Dung. Cuộc hôn nhân thông minh sách hoá giữa đời sách sách

Nhân Sĩ Kiến Tam Tòa Đốc Lỵ Di Chúc Hộ chí Minh!

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Chúa Nhật, 02 Tháng 8 Năm 2009 14:57

---

giữa hai dòng họ, triều vua, ai ng, với chiêu thức “nhỏ c nhỏ t n g c”, nên khi biết các tôn thất nhà Lý hàng năm vẫn t t p h i h p t i ngôi nhà l n p hoa thôn Thái Bình đ gi t t , Tr n Th Đ đã bí mật cho đ t c h th ng dây ch ng, xích s t... c t tr đ gi t s p nh, gi t ch t c 300 quan tài t ng gi i c a tri u cũ đ h h t b làm ph n. Hi n m chôn t p th v n còn p thôn Thái Bình, xã Mai Lâm, huyện Đông Anh (g n khu v c c u Đu ng, Hà N i).

Th t là m t t i ác tà y tr i mà s sách Vi t Nam muôn đ i ghi kh c.

Ch a đ , sau 7 năm đ t cháu lên ngai vàng th y Tr n C nh v n không có con n i d i, Tr n Th Đ li n c ng ép Tr n C nh ph i l y ch ru t c a v mình là Thu n Thiên, khi đó Thu n Thiên (v c a Tr n Li u - anh trai C nh) đã có mang 4 tháng. Còn Chiêu Hoàng, n u mu n l i trong cung thì ph i l y Tr n Li u... . Không ch u n i vi c đ o l n luân th ng đ o lý: Em r l y ch dâu, anh ch ng l y em v nh v y nên sau khi ng a c than: “Tr i i, đ n b c dân th ng còn hi u đ i u ph i qu y, hu ng chi b c đ v ng. Sao có chuy n th ng luân b i lý nh v y”. Lý Chiêu Hoàng b ra ch a Tr n Qu c...

B n thân Hộ Chí Minh quy t đ nh h c theo t m g ng đ i gian đ i ác này, hy v ng “đem l i vinh quang cho dân t c v c v n minh và đ i s ng”. Vì th su t th i trai tr đ đ t đ c ý đ “đ o l n S n Hà” ông đã không b qua b t c m t th đ n đ c ác nào. T vi c m n danh Nguyễn Ái Qu c c a nhóm ngũ Long đ t o l p uy tín cho mình đ n vi c m t báo v i chính quy n thu c đ a bán đ ng c Phan B i Châu (6-1925) đ l y 150.000 quan và toàn b t ch c Tâm tâm xã cũng nh uy tín tên tu i c a c , r i m n tay Pháp tiêu di t th ng tay cu c kh i nghĩa Yên Bái c a Vi t Nam Qu c dân Đ ng đ h không xâm ph m ngôi bá ch c a mình. Còn chi m tên Hộ Chí Minh c a ông Hộ H c Lâm (m t nhà ái qu c l ng danh l u vong sang Tàu) cùng toàn b t ch c “Thanh niên Cách M ng đ ng chí h i” c a ông đ ph t r ng thanh th , khi b con gái ông Lâm phát hi n đã bí mật cho ng i th tiêu trên đ ng bà này v thăm quê Thanh Hoá.

Cũng vì h c g ng thoán ngôi, đ t quy n c a Tr n Th Đ , ông còn th ng tay đàn áp t t c các đ ng phái không đ i theo con đ ng vô s n, tuy t di t dân t c c a ông. Trang s vàng Vi t Nam hi n nay v n còn l u gi nh ng bí m t l n. T i sao Lê H ng Phong, Tr n Phú, Nguyễn th Minh Khai, Hà Huy T p... l i b Pháp b t và ph i nh n b n án t h i h i? T i sao c Hu nh Thúc Kháng - ch t ch lâm th i c a n c Vi t Nam dân ch c ng Hoà, Lâm Đ c Th - ng i đã cùng bày m u tính k v i ông trong vi c bán đ ng Phan B i Châu, cũng là ng i đ a ông v ăn hàng năm tr i t i nhà r i gi i thi u Tăng Tuy t Minh - là b n thân c a Lý Hu Qu n (v Lâm) thành v ông (10-1926), l i b th tiêu ngay sau th i đ i m cách m ng tháng tám thành công? ? Ch ng nào nh ng câu h i lo i này ch a đ c gi i đáp thì hình búa li m c a Đ ng trên n n c đ mãi mãi ch là hình d u h i trong con m t các nhà s h c, gi i nghiên c u, tri th c... mà

thôi.

Phản sau ông tôi luôn tôi mình trên trang giấy trắng:

Không lường sức mình, không đo tài mình, tôi đã hành động như ông Trần Thủ Đĩnh nên đốt nọc mồi tan nát, nhân dân ta mồi điều linh, mà đũa mình thì nóng nực không biết bao nhiêu tội ác, không thể nào tha thứ được.

Tiếp đó ông tôi chửi mình số lượng lớn do “không lường sức, không đo tài” của mình:

Cái nhòm tai hỏi nhốt của tôi là đi theo Công sản Mác Xít mà không biết là chính nghĩa này chửi qua chửi là giết bớ, đả đánh lừa giai cấp nghèo mà cướp lấy chính quyền cho nọc Nga khi đó.

Lợi trớn tình này chửi tôi rằng ông đã vô cùng sai lầm khi đưa đốt nọc theo con đường mà Lênin - người thầy vĩ đại của nhân dân Liên Xô - đã chửi - thửi chửi là làm tay sai cho họ. Tiếp theo ông viết:

Tôi cũng ngay tình mà dùng những ngòi bút tác với tôi. Tôi cũng từng những ngòi bút đó quý yêu tôi, đâu ngờ họ đưa là mọt thám của Nga sô, vây quanh tôi chửi là đả kích soát tôi, khéo léo họ những đến tôi đi theo con đường Nga đã vạch sẵn. Họ đả cao và tăng bậc tôi đến khi nào làm được gì được ác thì tôi phải chịu trách nhiệm với dân tộc. Nhưng khi họ quyết định mà không hỏi cho tôi hay biết gì, như vậy cũng cách đi của Bức Bức chửi họ, bây giờ nhân dân có quyền nguyền rủa, oán trách tôi không biết đâu cho họ.

Thật đau xót cho lịch sử Việt Nam vì đã có mọt con người “vĩ đại” như thế cầm đầu, đưa cả dân tộc vào biển thù hận, chửi thửi.. Mọt sai lầm của lãnh đạo, cả dân tộc phải trải giá bồng trăm năm, huỷ hoại ông trời tiếp đưa đốt nọc họ tở sai lầm này đến sai lầm khác, nào cũng cách ruồng bỏ, nào cũng tở công thối nát, nào tở họ hoá toàn Quốc, nào thành lập họ tác xã nông nghiệp v. v... và v. v... làm gì đốt nọc chửi tan nát, nhân dân chửi điều linh như tôi ông thú như... Chửi a k, ông còn mọt tôi hiểu chi, hiểu sát, dìm cả dân tộc vào trong biển máu, tở phong trào xô viết Nghệ Tĩnh 1930-1931, đến chiến dịch Mậu Thân 1968... máu chửi mọt giây, di họ đả mọt đời. Mọt của người dân Việt Nam chửi thành sông thành suối,

Nhân Sĩ Kiên Tam Tòa Đốc Lữ Di Chúc Hộ chí Minh!

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng
Chúa Nhật, 02 Tháng 8 Năm 2009 14:57

---

ròng rã suốt nửa thế kỷ, từ khi “đi ta có Địch”, đến khi Miền Nam bị “phong giải”, thì đi học biết bao nhiêu mà kết quả thế nào? Chính vì thế nên ông mới viết:

Dù sao tôi vẫn là người có tài, tôi không dám chửi cái, chỉ dám mong lịch sử sau này xét kết quả cho tôi mà đừng lên án tôi quá nặng nề.

Kể hết tài của mình với dân nước rồi, ông bắt đầu “tự khố”:

Đầu năm 1963, hồi đó tôi còn chưa biết bao vây chặt chẽ quá, tôi có một số nhân viên kỹ thuật của Sư đoàn 7 Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa hai cánh đào tạo rồi đi học ở Ngô đình Diệm, kèm theo một số khác, trong thời đó, tôi có chân tình yêu của một cô gái cùng tôi theo học trong tình anh em, đến hai bên cùng lo cho dân chúng hai miền, trên căn bản thì đưa làm cho dân giàu, nước mạnh, theo đường lối riêng của từng người.

Truyện này là ra, làm của Ngô bị giết trong Nam, còn ở ngoài Bắc thì tôi bị kiểm soát rất khắt khe, không có quyền quyết định gì nữa.

Đầu này đúng như thế đã diễn ra trong bối cảnh Việt Nam lúc bấy giờ, ông đã bị vô hiệu hóa, nói chính xác hơn trở thành con rối trong tay hai kẻ tài của dân tộc là Lê Duẩn, Lê Đức Thọ. Dĩ nhiên của ông nói rõ lý do vì sao ông chưa đi gặp Các Mác Lê Nin:

Đáng lý ra tôi có thể bị giết ngay từ hồi đó rồi, nhưng tên tuổi còn được thế giới biết đến, nên họ còn phải lợi dụng mà để tôi sống thêm. Tôi đã già rồi, râu tóc đã bạc mà còn phải sống trong cảnh tù giam lỏng, công nghệ hiện đại này làm tôi sợ hãi lắm. Họ đã không giết tôi nhưng sai ông Bác sĩ Tôn thất Tùng cho tôi uống thuốc để tôi không thể đi đâu được nữa, mà cũng không thể tiếp xúc với những người mà tôi muốn tiếp xúc. Tôi chưa chết ngay, nhưng là chết dần, chết mòn, bị tiếp tục mới đi đến ngày tận thế. Thế cũng thế, khi về già, biết mình sai lầm, muốn chuộc lỗi mà không được nữa.

Càng cay nghiệt lắm, càng oan trái nhiều. Đoán đầu cách mạng ông đã “cách” không biết bao nhiêu “mạng” của ông chỉ mình, hoặc mất tay Pháp, hoặc mất tay chân... để thế giới nhìn thấy của mình hồng phúc chi mạt người vô giá trị, nên chúng ta cũng cách mạng, từ ông phải nhìn nhận oan

Nhân Sự Kiến Tam Tòa Đốc Lữ Di Chúc Hết Chí Minh!

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng
Chúa Nhật, 02 Tháng 8 Năm 2009 14:57

---

trái. Vì gieo gió ông đành phải gặp bão, dù có mưu trí tránh bão cũng không được c... Con bão của lòng hận thù, đau xót của bao nhiêu người đi ngang chí hướng của ông - đã mất tay hai kẻ đi đoán chuyên quyền - học trò xuất sắc số 1 - là Lê Duẩn và Lê Đức Thọ đã trút xuống ông, “cách” đến cái “mạng” già của ông.

Phần cuối di thư ông viết:

Trước khi viết phần cuối của di chúc này, tôi xin thú nhận, tôi là một người không phải thi nhân thánh gì nên khi tôi còn sống cũng đã “bậy tình” như kinh nhà Phật đã dạy. Tôi không có vợ, nhưng cũng có đứa con gái lai Pháp. Tôi cũng mong con gái tôi, khi đi di chúc này sẽ tha thứ cho tôi đã không để bản thân làm cha, nhưng phải tình thâm, tôi luôn nhớ tới con gái tôi với muôn vàn âu yếm.

Theo ông Nguyễn Thế Khoa: Người đi đầu của “Bác Hồ” quy định giao cho gia đình di chúc để biết này là Vũ Kỳ, thủ ký riêng của bác. Năm 1980 ông Kỳ đi công tác ở nhà báo lãnh sang Pháp. Thủ ký kế đó sang các nước còn là đi du hí, vì thế ông đã để Vũ Kỳ bí mật gặp gỡ và trao vào tay di chúc này, với lời dặn vô cùng quan trọng: Phải tìm bằng được đứa con gái ông Hồ tại Pháp, khi đó cũng sắp sẽ đi tu ở trên đời 65 để trao tận tay lá thư này. Như thế đến năm 1981, Kịch bản Việt Nam mới biết được di chúc thật của Hồ Chí Minh, hoàn toàn khác với các di chúc đã được công bố trong nước.

Tiếp đó ông viết:

Ai cũng tưởng tôi là con người vô thần, nhưng riêng Đức cha Lê Hữu Từ thì biết tôi rất tin có Đức Ông Tô Hoá. Vì tin có ông Trời nên tôi xin khấn cầu cho nước ta và các nước Cộng sản khác trên thế giới sẽ sớm thoát ách Cộng sản.

Tôi cũng xin ông Trời cho di chúc này có ngày được phơi bày khắp nơi...

Đi ông mong nước tròn mặt giáp sau đã thành hiện thực. Tất nhiên nó được phơi bày như người nài mà ách cộng sản đã bị tiêu diệt, riêng Việt Nam, người dân đã thu được lâu nay những di chúc khác của ông, còn bản thân quan trọng này thì chưa hề tồn tại trong ý nghĩ họ. Chính vì thế mới có

Nhân Sĩ Kiến Tam Tòa Đốc Lữ Di Chúc Hồ Chí Minh!

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Chúa Nhật, 02 Tháng 8 Năm 2009 14:57

---

tranh luận trên nên vô cùng vô bổ và tôi nghi ngờ - không tránh khỏi cảnh nh va chạm xích mích, chấp
mũ lên đầu nhau vì cuộc đời thực của ông là quố gia chứ không phải cá nhân. Nhưng tôi ta chấp
định mặt Hồ chí minh có công gì phóng dân tộc khỏi ách nô lệ của thực dân Pháp mà không
biết định mặt Hồ - chính mi - mặt kẻ đưa đầu tọt vào con đường làm tay sai cho Nga Sô và
Trung cộng, cho chủ nghĩa Mác Lê Nin chuyên quyền bạo ngược và nhà nước xã hội chủ nghĩa
bạo lực, là cái gì a...

Trước khi khép lại bản di chúc ông tôi bày tỏ lòng hân hân của mình:

Cùng tôi xin lấy Kiều, mượn hai câu thơ của Nguyễn Du để tỏ lòng hân hân trước
cao xanh:

Rừng con biết tôi đã nhủ
Đuờng rừng sấm sét búa rìu cũng cam

Hà Nội 14-8-1969

Tên ký:

Hồ chí Minh

Tất nhiên tôi của ông còn nhủ hân hân như gì ông tôi nhủ. Tình cảnh ông gì ng nh con
chim sấp chết, mặt ich thốt ra tiếng kêu thét, mà chĩa thốt ra đũa đũa như ng tôi nói thốt.
Bằng chứng là ông không chấp gì đến chuyện bà Nguyễn thị Xuân và con Nguyễn Tấn Trung.
Chứng là khi đã tỏ cho mình thoát ách Cộng sản để viết di chúc này, ông vẫn suy nghĩ của
bộ chính trị, chấp xin ý kiến của họ mặt dám công khai chuyện tày đình này sao? Hay
sấm nói ra thì sấm sét búa rìu cũng không buông tha, biết ông phải là ng là mãi mãi trên trần thế?
36 năm rồi vẫn không được viết cát bụi, được siêu thoát như người bình thường để gặp được
cha, mặt hàng? Hay chỉ ít cũng là hai bức thư bí cách mặt ng, chuyên bó ra hân vô và quét
nhà ra xác chết! Khi tôi ngôi nhà xã hội chủ nghĩa được xây trên đống đống đau đớn hình ch
S này, có không biết bao nhiêu là xác chết? Chết chết nó phải chiếm tới 1/8 đến 1/10 dân số
hiện nay...

Nhân Sĩ Kiến Tam Tòa Đốc Lữ Di Chúc Hộ chí Minh!

Tác Giả: Nguyễn Thái Hoàng

Chúa Nhật, 02 Tháng 8 Năm 2009 14:57

Bản di chúc này cũng là bản tống kê tài sản của ông. Không làm được như Trần Thủ Đốc: Gây nên công nghiệp hiên hách của nhà Trần, đưa người gốc Nguyễn, đem lại vinh quang cho dân tộc và văn minh và đời sống, ông mới chỉ làm được như Trần... Thế đó, đời sống này, đưa dân nước vào ách công sản, đời sống của đời khi nhận ra đất nước tan nát, nhân dân điêu linh thì tất cả đã muộn... Ách công sản đời này, chuyên chế mãi còn đè nặng trên công nghiệp dân Việt Nam u mê, cho dù gần 200 năm khác trên thế giới đã thoát ra được như tôi mong của ông: Vì tin có ông trở lại nên tôi xin khấn cầu cho nước ta và các nước Công sản khác trên thế giới sớm thoát ách Công sản **.

Không hiểu vì thế không có một nên 81 triệu người dân Việt Nam còn phải sống mãi trong cơn đêm đen nông nô, “đêm giã ban ngày” đời ách thống trị của Địch công sản? Hay vì Dân tộc Việt Nam đã sai lầm khi đưa ra một vĩ nhân cho nên phải chịu hậu quả như hiện tại của việc đưa vĩ nhân đó?